

FOGLALÁS HELYETT AZ ADÓSSÁGRENDÉZÉS TORVENYES VEDELME...
A TERMÉNYÁRAK KÖLTSÉGEIN FELÜL EMELÉSEK — AZ IPARI CIKKEK ÉS A VASÚTI FUVARDIJÁK LESZÁLLÍTÁSAI

Farmer Tudósító

OKANAGAN British-columbi-i gyümölcstermelő vidékről érkező hírek hozta a posta. Az azon a vidéken gazdálkodó magyarok tudósítása szerint már nagyban virágznak a gyümölcsfák és legalább két héttel előbb érkezett meg a tavasz, mint 1932-ben, amidőn rekordtermés sel dícselkedhettek.

DINAMITTAL robbantották fel az Assinboine folyó jegét Portage le Prairie manitobai településnél, hogy a földjüket fenyegető áradatot levezessék. Brandontól nyugatra több helyütt átlépte medrét a folyó, de a gazdák remélik hogy értékebb földjeiket sikerült megmenteni az elöntéstől.

A DOHÁNYT termelő farmerek végre eljutottak odáig, hogy a biradalmi parlament vizsgálót indít a dohánygyárak kizárólagos tulajdonosainak megállítására és a kormány kilitárába helyezte, hogy a termelők érdekében szigorú ellenőrzés alá veszi a dohányárak letörését előldező gyár-közötti titkos megállapodásokat.

QUEBEC kikötőjénél a jelenleg két és félmillió bushel gabona, nagyrészt buza várja a St. Lawrence hajóforgalmának megnyitását. Nehogy ez a készlet megfelelő utánpótlást megelőző esetleg kifogyjon, az ontariói Midland társaság már is utnak indítottak 1,200,000 bushel búzát Quebec felé.

A PRÉRI három tartományának területén a legkültataltalabb a közel jövő az ország más részéhez viszonyítva — jelentették ki a Hudson's Bay Co. évi közgyűlésén. Tekintettel arra, hogy ennek az 1870-ben alapított vállalatnak még ma is rengeteg földje van Manitoba, Saskatchewan és Alberta területén, jelentéseik rendszerint tenyeges adatgyűjtésre támaszkodnak.

ÖRVENDETES jelenség Nyugat-kanadában, hogy mind több municipality, azaz közigazgatási kerület tudta egyenlőleg befejezni a költségvetési évet, no-

Megbicskáltak egy magyart Montrealban

Megirtuk, hogy valósággal balkáni módra folyt le a városi választások Kanada legnagyobb városában, ami főleg a heves francia vérmérsékletnek tudható be. Több mint 150 vereskedőt kísérték be a rendőrök s bár örömmel állapítjuk meg, hogy honfitársaink lehetőleg távol tartották magukat az összeütközéstől, annál sajnálatraméltóbb, hogy az egyik vereskedő csoportot kibékíteni szándékozó honfitársainkra támadtak a felhevült "választók".

Könnyen végtessé válható, véres esemény színhelye volt a magyarlakta Prince Arthur St. környéke a vasárnap déli órákban, — mint a Kovács Mihály szíveséggel beküldött angol lapokból értesülünk. Két montreali útlege az utcán egy harmadikat. Abban az időben mentek arra Rády Pál s Lovász honfitársaink a templomból és a mint a vereskedők elkerülték, Rády azt a megjegyzést tette, hogy nem szép kettőnek egy embert ütni az utcán. Erre mindhárom a két békés magyart ellen fordultak és agyafőbe püfölni kezdték őket.

Kisvártatva szintén megérkezett oda Csáby Pál — aki látva honfitársaink szorongatott helyzetét, segítségükre sietett. Valóságos uccal harc kezdett, miután a "választási hiénák" vagy 50-60-an támadták meg három honfitársunkat. A vereskedés hevében Rády Pált valamelyik zsebkéssel hátha szurta, ugyancsak Zirczi Pál magyart kereskedő ablakát betörték.

Rády Pált bevitték a Zirczi-féle üzletbe, ahonnan a mentők a kórházba szállították. Mire a rendőrség a helyszínre érkezett, a támadók már eltűntek a nagy tömegben. Rády honfitársunk sebesülése szerencsére nem volt veszélyes és még aznap este elhagyhatta a kórházat. Az egész eset azonban mindezenre jellemző a montreali közállapotokra és feltétlen alkalmas arra, hogy egész Kanada magyarságának jó példával szolgáljon.

Ady-képet leplezett le Saskatoon magyarsága

A saskatooni "Ady Endre Magyar Egylet" fényesen sikerült műsoros estély keretében leplezte le a költő életnagyságú arcképét. Már a külsőségekben is ünnepi hangulat nyilvánult meg: Ady Endre arcképeit szelvényekkel letakarva, virágok között, a színpadon helyezte el a nézőteret pedig nemzetiszíni szalagokkal, pazarul díszítette fel a fardhatatlan rendezőség.

A költő hányattott életéről, életében csak alig elismert, tuldomernek, sőt forradalminak tartott költészetéről Sebestény Dénes alelnök tartott lebilincselően érdekes s értékes előadást, majd Sebestény Margit szavalta el Ady "Magyar Ugaron" című gyönyörű versét.

Ereket után az egyet színészgárdája mutatott be egy nagyon kedves hétélfelvonalos bohózatot "Milliomosok" címen. Az egész előadás a kacagás és a jókedv jegyében folyt le. Évike, az ötletesen szerelmes kislény szerepében Békery Pirok, Saskatoon magyar primadonnája volt végtelen kedves, uyhogy az egész előadás alatt valóságos

WINDSOR, Ont.

A "Magyar Eredeti Canadai Polgárok Club"-jának jótékony-sági bizottsága mály részvétellel jelenti, hogy Székács Gyula, a windsori magyarság egyik érdemes tagja váratlanul elköltözött az élők sorából. A temetést a római kat. egyház szertartása szerint Rev. Matty János végezte és azon a Club tagsága szép számmal képviseltette magát, sőt az elhunyt iránti kegyeletét egy virágcsokorral is lerőta. Szabó János.

MONTREAL, Que.

A montreali "Székely Kultur Egyesület" április 22-én, vasárnap, délután 2 órai kezdettel a Lafontaine Hall nagy termében (460 Sherbrooke St. East) mutatja be Jókai Mór "Aranyember" című 8 felvonásos világhírű drámáját. Az előadás iránt óriási az érdeklődés, miután műkedvelők Kanadában eddig még nem adtak elő ilyen hatalmas színpadi alkotást. A montreali magyar műkedvelők legjava jut szerephez ebben a páratlanul nehéz színdarabban.

HUSVÉT ÜNNEPE AZ ALTA-REF. EGYHÁZAKBAN

Albertában élő ref. honfitársaink a husvét ünnepét méltóképen ünnepelték meg, Calgaryban ünnep első napján, Lethbridgeben és Raymondon ünnep második napján és Leduccon ünnep utáni vasárnap. Az urvacsoarában a hívek minden helyen nagy számban vettek részt.

Az urvacsoarához szükséges kenyeret és bort Calgaryban Kiss Sándor és családja; Lethbridgeben Csáky Mihály és neje; Raymondon Gergely János és családja; Leduccon Fekete Miklós és családja adományozták. Az egyházak a kegyes szívű adakozóknak ezután is leghálásabb köszönetüket fejezik ki. A husvét istentisztelet alkalomával részeseült kereszttségben Raymondon Gergely János és neje szül. Cserépy Juliánna újszülött fiú gyermeke és a kereszttségben Bertalan, János nevet kapott. Kereszttségűllet Köröm Bertalan és neje szül. Gergely Márta. Jó egészséget kívánunk az újszülötnek.

A calgaryi egyházmegye március végén tartotta meg szokásos tavaszi gyűlését, mely alkalommal az albertai magyar munkák kiváló dícséretben részesítették és ezt jegyzőkönyvileg is megörökítették. Ugyanez

alkalommal választotta ki az egyházmegye képviselőjét az évi konvent gyűlésére és az egyház lelkesét, Tiszt. Bucsin Bélát érte az a kitüntetés, hogy a Torontóban június első felében megtartandó General Assembly-n a calgaryi egyházmegye képviselője. Báthory István gondnok.

TÖBB DOHÁNYT KAP PÉNZÉÉRT!
és "POKER HANDS" kártyákat is a **TURRET FINE CUT** dohányossal

Ez az amit a Turret Fine Cut cigaretta dohány ad azon dohányzóknak, kik "Gnaguk sodorják." Mindenképen csak nyer vele, ha ezt a kitűnő dohányt szívja... több dohányt kap ugyanazért a pénzért, enyhébb, kellemesebb cigarettát sodorhat és még "Poker Hands" kártyákat is kap, melyeket értékes ingyen ajándékokra cserélhet be.

Ezt a többszörös előnyt — több dohányt, nagyobb meglepedést s még külön ajándékot is — csak is a Turret Fine Cut dohánnyal kaphatja.

Kifizetődik ha ön maga „Sodorja” FINOMRA VÁGOTT TURRET FINE CUT CIGARETTA DOHÁNYBÓL

Imperial Tobacco Company of Canada, Limited

Gyűjtse a "Poker Hands" kártyákat hogy jobb cigarettapapírt kapjon INGYEN Mindenki elismeri hogy a "Vogue" és a "Cigarette" a legjobb cigarettapapír és bármelyikből öt nagy könyvet kaphat ingyen egy teljes csomag "Poker Hands" kártyáért a legközelebbi "Poker Hands" ajándék üzletben vagy levélleg, P.O. Box 1389 Montreal P.Q.

Gyűjtse a "Poker Hands" kártyákat

TAVASZI ABLAKOK

IRTA: MARÓTHY JENŐ

A nap nagyot pattantott hősze, paradés ostorával s vágta üzta végig homlott sörényű csikóit a fénysugaraktól porzó város felett. A tündökölő égi ménes elől száguldo táltosaira ujjongva kapaszkodott fel a fiatalaság, kengyel és zablánélkül lovagolva az eleven tüzet — a széles szűgyű mének arany himes nyeregakaróit forró delezsikrákka! csalogatták magukra az érettebb nemzedéket, Mihály, az öreg hordár, azonban hesszu válogatás után talált egy alkalmas kancát magának, mely vénebb volt már annál, hogy éragadja s fiatalabb, hogy elaludjon alatta. Csendes, türelmes pejkő volt, melegen csillámzó szőrrel s szellő erkölcsökkel. Megállt a fal mellett, felengedte a hátrát Mihályt, aztán az abrakos "arasznya után nézett mintha tudta volna, hogy vég ember már csak egy helyen szeret melegezni a napon.

Tavasz! Tavasz! Az ablakok ropogva nyitnak ki az utcák során s tüzes fénycsökök váltották egymással. A fűszerecskék ablaka is elszánta magát s nagyot cuppantott a Teretessy grófék ablakára. A grófi ablak villámlo szemmel nézett körül, de amikor látta, hogy ezt csinálja most minden társa, káprázó idegekkel áta vissza a csókot, magában pedig azt gondolta, hogy nincs szebb dolog a demokráciánál. Tavasz! Tavasz! Szomolányi Pista ököllel tasztotta szét a maga ablakát, lát s kidüllesztett melle s fehéren csillógó farkasfogakkal lökte ki felső testét a szabadon á-

ramló természeti erők közé. — No, most harpok egy nagyot ebből az ibolyaszagú világból! — Hátul elszontyolodva nézett ősz sze az algebra és az irodalomtörténet: Mit szól ehhez, kolléga? — döfködte levegőbe balkezének mutatóját az algebra. — Természetes dolog ez, kolléga? — Juventus ventus! — törülgette meg homlokát kabátzárnyal közlül előhúzott tarka zsebkendőjével az irodalomtörténet. — Engem csak az hoz ki a sodromból, hogy ez a vén bolond természet is összejártszik velük.

A szemközti álló ház mozdulatlan emeletén végigvibrált valami s az egyik első emeleti ablakban megjelent egy kis izgónkony orr, egy huncut vágásus száj s két hazugul igazmondó szem, melyek külön-külön is fára kergették volna a tudomány valamennyi vértanúját, hát még mikor együtt voltak. — Micsoda? — húzta ki magát egy párdúc ruganyosságával Pista. — De hiszen ez átkozottul csinos!

Nem lehet tudni, hogy a statisztikák tanúsága szerint mikor születik több csinos leány: a vizsga előtt vagy vizsga után, a diákok azonban esküit tesznek rá, hogy a vizsgák előtt, mert ilyenkor mindegyik csinos. Hát ez csakugyan csinos volt. Arca, termetre szinte tökéletes s azonfelül valami átkozottul csiklandós, mágneses légkör sárgázott belőle, mint mikor virágzó gyümölcsfák édes virágrópat kéveri illatú a frissen zöldülő kertben hancurozó tavaszi szél s közben maga is megrészegül a gondjaira bízott kőrtétfák mámorától. Pista először is elfelejtette, hogy matura előtt áll s biztos-

modzulattal septe le az asztalról az algebrát és a Tokonyi-éle irodalomtörténetet. Aztán, mint a villám ötlött az eszébe, hogy görbe a fején a választék, holott annak úgy kell az üstök fodros hullámá között végigválnia, mint a Dunának a váci kanyarodó után.

Egyetlen ugrással az ajtó mellett termett, beütötte fejét a fogdótábla s egy tíz év előtti is mosdaltársa fésű segítségével megtette, amit a helyzet követelt, eszmódra freckelve a tükör lapjára a megittott hajfűtök felesleges vizét. — Micsoda lehetetlen nyakkendő ez! — förmedt aztán magára, a tükör lecsúszó könnyein keresztül. — Hamar egy másik nyakkendő!

Oh, ti, a nyakkendőnyelven járatlanok, mit tudjátok ti azt, mit jelent a diák életében a jól kötött selymenyakkendő! Az életművészet feltörő jogát, melyet a nagyobbak és hatalmasabbak olyan előkelő biztonságosan szoktak egy-egy csikos nadrággal vagy egy új bagaria-cipővel kifejezni, de amit a szegény diák csak a nyakkendőjének sughat meg nyakkendőben. Igen, a zöld nyakkendő kötötte fel a piros kockákkal. Zöld és piros! Micsoda hatalmas szimbolizmus! Egy keskeny selymeszalagon egymás mellett a természet vére, mely zöld és az emberi vér, mely piros!

Csakugyan. Most mintha ide-nézett volna. Nos, igen. A nők született formalisták. Képesek hétéken át napirendre térni egy lángész döbbenetes nyilvánulását felett, de az első sikerült frizura elemi erővel ébreszti fel érdeklődésüket. Hiába. Ebbe már bele kell törődni! Hiszen olyan ennyival természetesség-

gel csinálják, hogy az ember szinte gondolkodóba esik rajta, nincs-e igazuk? — Hogyan? — Mosolygott? — Mosolygott? — Uramisten! Ez is milyen más, mint a férfimosolygás. Az durva, fölényes, rideg, savanyu avagy ostoba, mint a gondolkodó barmoké. Ez pedig lágy, édes, simogató és titokzatos, mint a buza közt bujkáló fűr pigéése. Mennyivel kevesebbet tanult a könyvekből és mégis mennyivel többet tud az élet igazi értelméből, mint amaz. — Ki tudja? — nézett fel a lány.

— En tudom! — rázta meg magát Pista s majd kiesett az ablakból. — Nem jó fiatalon ilyen okosnak lenni. — Nem jó fiatalon ilyen százsorszépnek lenni. — A flatalság: szépség. — A szépség: halál! — Megéri — mondta a lány tekintete. — Óh! — dadogta hangosan Pista szíve. — Többet ér annál. Itt vagyok én! Én kész vagyok érte elkárhozni! A leány kigyulladó szeméi most azt kérdezték: — Ki maga? — Szomolányi István — gondolta Pista, de aztán szenvedélyesen lökte éle a mindennapos formulát s égő ajakkal libegte: — A vágy vagyok! — Veszedelmes név. — A gyönyörűség veszedelmében születik. — A béke pedig veszedelmében hal meg. — A béke nem boldogság. — A boldogság nem ígézet. — Az! — Nem! — Igen!

— Önámítás! — — Te, Pista! — szakította fel az ajtót a szomszéd szoba diáklakója: Ferenczy Ábris. — Látod azt a csinos fruskát szemben az ablakban? — Ostoba! — nyelte le a kirobbanó felháborodását Pista. — után megfelelt az ideitlen kérdésre a balvállán keresztül. — Látom! — Csinos, mi? — Csinos. — Csak azért kérdeztem mert már legalább egy félórája kacsingatunk egymásra. — Ne beszélj. — Te, én azt hiszem, hogy jónéven venné ha bemutatkoznál nekem. — Vajjon? — Ne vedd dicsekvésnek, de én... én, — hogy is mondjam — én tetszem a nőnek. — Lám, lám. — Hiszen nem mondom, nem vagyok valami szépség. A szemem nagyobb is lehetne és az orrom kisebb. De a szépség is a tetszés különböző dolog. Igen, igen. Lehet, hogy különös de én tetszem neki. — Csakugyan? — Látatod. Most sem csináltam egyebet, csak kikönyölköltem az ablakom s a lány mindjárt úgy nézett rám visszsa, mintha a villám sújtott volna belé.

Szomolányi Pistának jó idegei voltak, de ennél nagyobb megpróbáltatást máskor se szoktak elviselni. — Hát, te számár! Te még mindig azt hiszed hogy téged nézett az az angora-macska? — Hát ugyan kit nézett volna? — Engem! — ordított Pista. — Hahaha!

— Mit nevezsz, ökör? Mi olyan neveléses ezen? — Én nem tudom — pukkadozott Ábris, — de ha tovább folytatod, el kell vesznem a nevetéstől. — Hát talán én bizony nem tetszhetem senkinek? — Dehogyan! — fogta két kézzel a ruhazekrény oldalait Ábris. — Az egész világnak! — Te uborka orru! — Ábris elkomolyodott. — Uborka? — kérdezte vést jósló hangon. — Uborka hát. Hiszen alig látsz tőle. — Becsmérelsz? — Gunyolsz? — Ripók! — Csikefogó!

Felemelt ököllel rohantak egymásra. Felrugtak két székkel, falhoz repítették az asztalt s kiborították a mosdóvizet. — De hát mi bajotok van nektek egymással, — rontott be közéjük a triumvirátus harmadik tagja: Fekete Berci. — Azt mondja, hogy őt nézi! — ordította Pista. — Ó meg azt mondja, hogy őt! — csikorgatta a fogát Ábris. — De kicsoda, az Istenért? — Az a lány, ott szemben. — Az a lány? — csodálkozott Berci. — De hisz az valahová felfelé néz. — Felfelé?! — szikrázott ujjult haragra jobbanva Pista. — Felfelé? — markolta meg a legközelebbi szék támláját Ábris. — De már engem csak meg ne verjete. Én most jövök a városból és a házamestertől hallottam, hogy igenis a harmadik emeletre kacsingat. — Nem igaz! — Hazudsz!

— Gyertek hát le s kérdezzétek meg magától a házmeesternőtől. — Gyerünk! — A kapu előtt kint állt az egész házmeester-család s egymás hegyén-hátán keresztül bámulták a vitás ablakot, mint csillagászok a napfogyatkozást. — Hova néz az a lány, Porub szki bácsi? — A harmadik emeletre, kérem — mondta csillógó szemmel Porubszki bácsi és hozzátette: — Éppen most hallom a feleségemtől, hogy ott lakik a völégénye. Valami vitoronyellenőr. — A völégénye? Botrány! — Már nincs ott! — kiáltotta a házmeesterné. — Mindjárt le fognak jönni. — Huzódjunk csak a fal mellé! — szerénykedett Porubszki bácsi. — Csend! — döfött hátra a könyökével a házmeesterné. — Jönnék!

Csakugyan lejöttek. Az egyik a kétemeletes házból, a másik a háromemeletesből. Elfogyóva léptek le a járdáról s az ucca közepén sokáig szorongatták egymás kezét. — A három kalandor összenézett. — Gömböc, — mondta kiábrándulva Pista. — Róvid a lába — fintorította el az orrát Ábris. — Vitorony-ellenőr! — huryorgatott Berci. — S egy pillanat leforgása alatt úgy ráhagyták a tavasz első tündérét a vitorony-ellenőre, mint valami kinőtt télikabátot.